

Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
t.a.v. Staatssecretaris de heer M.J. van Rijn
Postbus 20350
2500 EJ Den Haag

Datum :
Uw kenmerk :
Documentnummer :2016.0.046.417
Zaaknummer :2016-09-00228
Contactpersoon :Bepie Soetens
Telefoonnummer :026 3773487

Onderwerp: Voornemen tot de invoering van een meldplicht kindermishandeling

Geachte heer van Rijn,

In 2015 is de VNG samen met drie Ministeries, waaronder VWS, begonnen met het zogenaamde "Collectief tegen kindermishandeling". In zes gemeenten, waaronder Arnhem, werden projecten gestart gericht op sociale innovatie en betere samenwerking ter voorkoming van kindermishandeling. Vanuit de Ministeries werden uitspraken gedaan als: "We zijn lang gewend geweest om te denken dat je het vanuit Den Haag kunt oplossen, maar de kinderen zitten in de gemeenten. Dáár moet je de problemen aanpakken." Onder de titel "Ministeries en gemeenten samen op de werkvloer" was de ambitie samen knelpunten te signaleren in de aanpak van kindermishandeling en zo nodig als uitvloeisel daarvan wet- en regelgeving aan te passen.

Deze week kondigde u aan over te willen gaan tot de invoering van een meldplicht¹ voor professionals in geval van kindermishandeling. Dit is precies wat vanuit de werkvloer met goede redenen sterk wordt afgeraden. Begin 2016 stuurden tien artsorganisaties een bericht onder de titel "verkapte meldplicht kindermishandeling onaanvaardbaar". Ook het Nederlands Instituut van Psychologen, de PO-raad en anderen lieten rond die tijd weten tegen een meldplicht te zijn. Als argument wordt aangevoerd de bescherming van de vertrouwensrelatie met de patiënt, overbelasting van het systeem, maar vooral dat een meldplicht nauwelijks of zelfs averechts effect heeft. Dit laatste vindt steun in de wetenschappelijke literatuur.

De Kinderombudsman schrijft eind 2015 in een brief aan de Kamer: "De invoering van een meldplicht stuit op grote maatschappelijke weerstand onder burgers en professionals en kent risico's op een averechts effect. Zodoende vinden wij dat een meldplicht pas kan worden overwogen, nadat is ingezet op een betere implementatie van de bestaande meldcode." Hij verwijst daarbij onder meer naar een onderzoek van het Nederlands Jeugdinstituut uit 2008 onder de titel "Meldplicht kindermishandeling: een toegevoegde waarde?" De auteurs concluderen daarin dat een meldplicht op zichzelf weinig toevoegt voor de Nederlandse situatie en sluiten af met: "Bovenstaande afwegend zou de aandacht vooral moeten gaan naar intensivering van deskundigheidsbevordering op het terrein van kindermishandeling

¹ De meldplicht wordt soms eufemistisch 'registratievereiste' genoemd. Het is de gemeente Arnhem bekend dat u de sector vraagt zelf een zogenaamde veldnorm te definiëren. Dit alles laat onverlet dat er in de kern van het voorstel nog altijd sprake is van een verplichting voor professionals tot het doen van een melding onder bepaalde omstandigheden. Een meldplicht dus.

Documentnummer: 2016.0.046.417
Zaaknummer: 2016-09-00228
Pagina: 2

en een goed functionerend systeem van zorg.” Juist dát beoogt de gemeente Arnhem te bereiken binnen het Collectief tegen kindermishandeling.

In het licht van uw voornemen is het thans bijzonder te moeten constateren dat het Ministerie van VWS tot voor kort de mening van de deskundigen deelde. Eind 2011 werd besloten tot invoering van de verplichte meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. In de Memorie van Toelichting² legde de regering omstandig uit dat het invoeren van een meldplicht niet verstandig werd geacht. Zij trok de volgende conclusie: “Gelet op de ervaringen in het buitenland en het geringe draagvlak onder de professionals, volgt de conclusie dat een meldplicht voor de Nederlandse situatie weinig toegevoegde waarde heeft en wordt invoering ervan dan ook niet wenselijk geacht.” Een standpunt dat de gemeente Arnhem van harte onderschrijft.

De gemeente Arnhem is samenwerkingspartner van het Ministerie van VWS binnen het Collectief tegen Kindermishandeling. Het voorstel voor invoering van een meldplicht zal consequenties hebben voor die samenwerking. De gemeente kan niet enerzijds de suggestie hoog houden dat wij samen binnen het Collectief lering willen trekken uit de kennis van en ervaring op werkvloer, terwijl het Ministerie anderzijds met nieuwe regelgeving van bovenaf de hulpverlener een eigen, professionele afweging in bepaalde omstandigheden ontnemt. De gemeente gaat daarom graag met uw Ministerie in overleg of en zo ja, onder welke condities een samenwerking binnen het Collectief de komende tijd vruchtbaar kan blijven.

Hoogachtend,
Het college van burgemeester en wethouders van Arnhem,

de secretaris,

de burgemeester,

i.a.a. Commissie VWS, Tweede Kamer der Staten-Generaal; partners Collectief tegen Kindermishandeling: Ministeries VWS, V&J en OCW en de VNG

² Kamerstuk 33 062 nr. 3